

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „TRUEWHITE“ za proizvode iz razredov 9 in 11

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 4, 7(1)(b) in (2) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾, saj naj bi zadevna znamka Skupnosti imela razlikovalni učinek.

Kršitev člena 7(1)(c) in (2) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽²⁾, saj zadevna znamka Skupnosti naj ne bi bila opisna.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 5. maja 2010 – Deutscher Ring proti UUNT (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)

(Zadeva T-209/10)

(2010/C 179/92)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutscher Ring Sachversicherungs-AG (Hamburg, Nemčija) (zastopnica: A. Busse, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 11. marca 2010 v zadevi R 1290/2009-1 naj se razveljavi in registrira prijavljeno znamko;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Deutscher Ring Sachversicherungs-AG“ za storitve iz razreda 36.

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾, saj naj bi zadevna znamka imela razlikovalni učinek in naj ne bi bila le opisna.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 14. maja 2010 – Autogrill España proti Komisiji

(Zadeva T-219/10)

(2010/C 179/93)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Autogrill España, S.A. (Madrid, Španija) (zastopniki: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan in R. Calvo Salinero, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Razlogom za razglasitev ničnosti, navedenim v tožbi, naj se ugotovi,

— člen 1(1) Odločbe Komisije C(2009) 8107 konč. z dne 28. oktobra 2009 o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzem obsežnih deležev v tujih družbah (državna pomoč št. C 45/2007 (prej NN 51/2007, prej CP 9/2007)) naj se razglasi za ničen v delu, v katerem je razglašeno, da člen 12(5) prečiščenega besedila zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (TRLIS) vsebuje elemente državne pomoči,

— podredno, člen 4 naj se razglasi za ničen v delu, v katerem je določeno, da odredba vračila pomoči velja za posle, sklenjene preden je bila končna odločba, ki je predmet te tožbe, objavljena v Uradnem listu Evropske unije, in

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V odločbi, ki se izpodbija v tej zadevi, se šteje, da je sistem pomoči, ki ga izvaja Španija v skladu s členom 12(5) TRLIS, nezdržljiv s skupnim trgov v delu, v katere se upravičencem podelijo pomoči ob pridobitvah znotraj Skupnosti. V zvezi s tem je v izpodbijani odločbi pojasnjeno, da zgoraj navedeni člen dopušča, da se amortizacijo dobrega imena, ki izhaja iz pridobitve deležev v družbah nerezidentkah, višjih od 5 %, odbije.

Tožeča stranka navaja te tožbene razloge v podporo svojim trditvam:

1. Kršitev člena 107(1) PDEU, ker izpodbijana odločba šteje, da je ukrep v tej zadevi državna pomoč. V zvezi s tem je treba potrditi, da Komisija ni dokazala, da daje zadevni davčni ukrep prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“, kot zahteva člen 107(1) PDEU. Komisija zgolj domneva, da je ta davčni ukrep selektiven, ker se uporablja samo za pridobitev deležev v tujih družbah in ne za pridobitev deležev v domačih družbah. Tožeča stranka meni, da je to razlogovanje napačno in se vrti v krogu. Dejstvo, da uporaba zadevnega ukrepa – kot katere koli druge davčne določbe – temelji na izpolnjevanju nekaterih objektivnih pogojev, še ne pomeni, da je ta ukrep selektiven *de iure* ali *de facto*. Zaradi samodejnosti razlogovanja, ki ga uporablja Komisija, bi lahko vse davčne določbe šteli za selektivne *prima facie*.

Poleg tega tako pravna analiza ukrepa kot tudi statistični podatki, ki jih je predložila Kraljevina Španija, dokazujejo, da je član 12(5) TRLIS splošen ukrep, na voljo *de iure* in *de facto* vsem družbam, ki so zavezanke za španski davek od dohodkov pravnih oseb, ne glede na njihovo velikost, njihovo vrsto, njihov sektor ali njihov izvor.

Po drugi strani je namen *prima facie* različnega obravnavanja člena 12(5) TRLIS, ki sicer še zdaleč ne pomeni selektivne ugodnosti, davčno izenačiti vse pridobitve delnic, ne glede na to, ali so domače ali tuje, ker je glede na to, da čezmejne združitve niso mogoče, amortizacijo dobrega imena mogoče izvesti samo na nacionalni ravni, za kar pa dejansko obstajajo davčne določbe, ki to dovoljujejo, člen 12(5) TRLIS pa zgolj razširja to možnost na pridobitev deležev tujih družb.

Podredno, odločba Komisije je nesorazmerna, saj bi morala vsaj tiste primere, v katerih pride do prevzema nadzora nad tujimi družbami, izenačiti s primeri združitve na nacionalni ravni in bi bili ti primeri torej utemeljeni z sistematično in logiko španskega sistema.

2. Kršitev člena 107(1) PDEU zaradi napačne uporabe prava pri identifikaciji upravičenca ukrepa.

Komisija bi morala podredno, čeprav je menila, da člen 12(5) TRLIS vsebuje elemente državne pomoči, izvesti izčrpno ekonomsko analizo, da bi določila upravičence v sistemu pomoči. Tožeča stranka meni, da so v vsakem primeru upravičenci do pomoči (v obliki višje cene za nakup deležev) prodajalci deležev in ne – kot trdi Komisija – španska podjetja, ki so uporabila ta ukrep.

3. Nazadnje tožeča stranka navaja kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj v zvezi s časovno uporabo odredbe za vračilo pomoči.

Tožba, vložena 18. maja 2010 – Iberdrola proti Komisiji

(Zadeva T-221/10)

(2010/C 179/94)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Iberdrola, S.A. (Bilbao, Španija) (zastopniki: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller in J. Domínguez Pérez, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Člen 1(1) Odločbe naj se razglasi za ničen,

— Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Odločba, ki je predmet tega spora, je enaka kot tista, ki se je izpodbijala v zadevi Autogrill Španja proti Komisiji, T-219/10.

Tožbeni razlogi in glave trditve so podobne kot v tej zadevi. Tožeča stranka trdi predvsem:

— da je Komisija storila očitno napako pri presoji s tem, ko je sklenila, da ukrep iz člena 12(5) TRLIS pomeni državno pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgovom, ker namreč ni upoštevala pozitivnih učinkov ukrepa in ker je prezrla ugoden učinek tega ukrepa na uresničitev drugih ciljev, ki jim sledijo drugi členi Pogodbe;